

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-433/19-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Višoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 i 10, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 i 10, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Barilović, Barilović bb, koju zastupa načelnik _____ putem opunomoćenika _____ odvjetnika iz Zagreba, _____, u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 10. listopada 2019.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/19-11/87, urbroj: 376-05-3-19-10 od 12. srpnja 2019.
- II. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi podmiri trošak upravnog spora u iznosu 3.125,00 kn u roku od 15 dana od dana primitka ove presude, dok se u preostalom dijelu zahtjev zainteresirane osobe odbija.
- III. Ova presuda objavit će se u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Tužitelj je pokrenuo upravni spor radi ocjene zakonitosti rješenja tuženika kojim je pod točkom I. utvrđeno da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja tog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu zainteresirane osobe prema evidenciji Općinskog suda u Karlovcu, Zemljišno-knjižnog odjela, Karlovac dostupnoj na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra a na kojima tužitelj ima izgrađenu ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (u daljnjem tekstu: EKI) prema podacima navedenim u Elaboratu za pravo puta podzemne i nadzemne EKI, broj: 211/19 a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravlanje i održavanje EKI. Navedenom točkom rješenja tuženika ovaj Elaborat tužitelja u dijelu u količini i vrsti i prostornom položaju EKI sastavni je dio tog rješenja. Točkom II. rješenja tuženika utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama navedenim u Odluci Općinskog vijeća o nerazvrstanim cestama Općine Barilović od 30. prosinca 2013. i Registru nerazvrstanih cesta na području Općine Barilović od 30. prosinca 2013. koja također čine sastavni dio tog rješenja, a koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu Općine Barilović i na kojima tužitelj ima izgrađenu EKI prema podacima navedenim u Elaboratu. Točkom III. određeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. i II. čine trase kabelaške kanalizacije te trase

elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova u Elaboratu, točkom IV. utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz tog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji za z.k. odjela Karlovac, dok se točkom V. utvrđuje da zainteresirana osoba ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz tog rješenja od 12. lipnja 2019., odnosno dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist zainteresirane osobe ukoliko je ista nastupila nakon 12. lipnja 2019. prema evidenciji z.k. odjela Karlovac; točkom VI. obvezuje se tužitelj da u roku od osam dana od dana primitka tog rješenja napravi obračun godišnje naknade za pravo puta na temelju parametara iz tog rješenja te obračun sa svim podacima dostavi tuženiku i zainteresiranoj osobi; točkom VII. obvezuje se tužitelj da u roku od deset dana od dana primitka tog rješenja plati Općini Barilović naknadu za pravo puta za prvu godinu i dostavi dokaz o uplati, a svaka slijedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od osam dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena te se točkom VIII. obvezuje zainteresirana osoba da omogući tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama navedenim tim rješenjem.

Tužitelj se u tužbi poziva na odredbu članka 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama i odredbu članka 5. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta te na odredbu članka 17. stavak 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku. Smatra razvidnim da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka kada je prenio utvrđivanje parametara za utvrđivanje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora koji je stranka u postupku. Poziva se na stajalište ovog Suda izraženo u presudama broj: UsII-234/18 od 16. siječnja 2019. i UsII-321/18 od 20. veljače 2019. Predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporeno rješenje.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojom prvenstveno osporava postojanje zakonskih pretpostavki za vođenje upravnog spora, jer je pravo puta zakonsko ograničenje prava vlasništva u korist tužitelja, a obveza na plaćanje naknade tužitelju nije određena osporenim rješenjem već prisilnim odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama. Nadalje obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je ispravno utvrdio infrastrukturnog operatora i naknadu za pravo puta te predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba dostavila je odgovor na tužbu kojom se u bitnom protiv tužbenim razlozima i ističe da je obveza plaćanja naknade za pravo puta utvrđena zakonom i podzakonskim propisima. Završno se poziva na zaključak ovog Suda od 17. rujna 2019. i predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije. Potražuje trošak upravnog spora u ukupnom iznosu od 12.500,00 kn.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Osporeno rješenje tuženika doneseno je pozivom na odredbu članka 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) povodom zahtjeva zainteresirane osobe za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za EKI koja je izgrađena na području zainteresirane osobe kao i da se utvrdi visina naknade prava puta za istu. Navedenom odredbom Zakona propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i na nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Prema odredbi članka 29. stavka 1. istog Zakona za pravo puta na općem dobru i na nekretninama iz članka 27. stavka 1. tog Zakona plaća se naknada za pravo puta iz članka 28., a izračun i visina naknade te način plaćanja naknade propisuju se Pravilnikom koji donosi Vijeće agencije, pri čemu visina naknade mora predstavljati pravičan razmjer između prava vlasnika nekretnine i interesa operatora elektroničkih komunikacijskih usluga te javnog interesa za razvoj tržišta elektroničkih komunikacija. Prema odredbi stavka 2. ovog članka

Zakona naknada za opće dobro i nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske te jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave plaća se godišnje, po m² zemljišta koje se upotrebljava za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu iz članka 27. stavka 5. tog Zakona, a utvrđuje se jednoznačno za pojedinu vrstu nekretnina ili za opće dobro na cijelom području Republike Hrvatske.

Tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika iz razloga što je tuženik utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenio na tužitelja što je prema stajalištu tužitelja protivno odredbama Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.) o stvarnoj nadležnosti, pri čemu se tužitelj poziva i na presude ovog Suda u kojima je izraženo stajalište da povreda nadležnosti postoji.

Međutim, ovaj Sud je već u svojoj presudi poslovni broj: UsII-334/19, u povodu identičnih tužbenih navoda tužitelja, ocijenio da tuženik donošenjem rješenja kojim je odredio parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta, na način kako je to utvrđeno u izreci osporenog rješenja, nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti i nije prenio nadležnost na tužitelja koji je stranka u postupku. Slijedom navedenog nije osnovan prigovor povrede odredbe članka 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama u vezi s člankom 17. stavak 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku.

Također, zainteresirana osoba pravilno se poziva na zaključak sjednice svih sudaca ovog Suda od 17. rujna 2019. Prema navedenom zaključku u primjeni članka 27. i članka 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama, Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta koji je sastavni dio rješenja.

Odredbom članka 40. Zakona o sudovima (Narodne novine, broj 28/13., 33/15., 82/15., 82/16. i 67/18.) propisano je da su pravna shvaćanja prihvaćena na sjednici sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske obavezna za sva vijeća tog Suda.

Ocjenjajući provedeni postupak, s obzirom na prirodu ove upravne stvari, Sud nalazi da tuženik nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti već je u okviru svoje zakonske ovlasti izrijekom osporenog rješenja, u kojoj su dani jasni i konkretni parametri za određivanje visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmetom ovog postupka, a koji proizlaze iz priloga koji su sastavni dio osporenog rješenja i jasnih odredbi članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (Narodne novine, broj 152/11., 151/14. i 95/17.) pravilno riješio ovu upravnu stvar. Sukladno navedenom članku Pravilnika visina naknade za pravo puta izračunava se prema površini zemljišta koja se koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje elektroničke komunikacijske infrastrukture a tužitelj nesporno raspolaže s tim podacima za koje je dužan plaćati naknadu, a koji podaci su uneseni u Elaborat za pravo puta broj: 211/19 koji je tužitelj sam izradio i koji je sastavni dio osporenog rješenja. Također navedena odredba Pravilnika daje formulu za izračun svake od površina za koje se plaća naknada.

Prema tome osporeno rješenje sadrži nesporno utvrđene nekretnine na kojima se nalazi EKI, a Elaborat je sastavni dio rješenja i sadrži površine za koje se plaća naknada, dok je formula za izračun dana u podzakonskom propisu, čime izreka osporenog rješenja ima sve elemente temeljem kojih se nedvojbeno može utvrditi visina naknade za pravo puta.

Iz navedenih razloga na temelju odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odlučeno je kao pod točkom I. izreke, dok se odluka o troškovima upravnog spora temelji na odredbi članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima i određena je sukladno Tarifnom broju 21.1 i tarifnom broju 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.), dok je u preostalom dijelu zahtjev za naknadu troškova upravnog spora odbijen kao neosnovan.

Odluka o objavi presude utemeljena je na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

U Zagrebu 10. listopada 2019.

Predsjednica vijeća

Ana Berlengi Fellner, v.r.

Za točnost upravka – ovlašten službenik

Tanja Nemčić

